

Jungmöhlen

VAN WILMA LÜKEN UT LEER

Güstern harr he 't höört ... Se wullen en neje Kinofilm dreihen. Regisseur sull de grote Jaron Goldman wesen. Dat was sien Kans! De Hauptrull muss he kriegen! Dat was nettakkraat so, as wenn de Rull blot för hum schreven was. Negen grote Rullen kunn he al vörwiesen, man een fehlde hum noch. Denn kunn dat langen. Daar harr he sien Leven lang up hen arbeit. Un nu gung he d'r mit vull Seils up an. He wull in de „Hall of Fame“, in de Priesshall, waar de Besten unner sük wassen, de, de utsachen, as wenn se nooit oller wurren. Dat wull he ok! Enn van 't Jahr wurr he fieftig un de Gelegenheit muss he wahrnehmen.

He keek in d' Spiegel. De Folden unner sien Ogen kwammen al weer vandag. Laggen kunn he al lang nich mehr recht, sien Huud was al to stramm, dat dee smaals 'n bietje sehr. Man wenn he de Rull hebben wull, muss he noch 'nmaal unner 't Mest. Was ja nich so mooi, man daar muss he dör. Un wenn dat henhauen dee, denn harr

WILMA
LÜKEN

he utsörget. Denn harr he 't schafft. Man de Dokter harr bi de leste Operation seggt, noch 'nmaal wull he dat nich so geern mehr maken, dat kunn verkehrt Kant an-gahn.

Un so was dat ok haast komen. En dicke rode Naar leep nu midden over sein Vörkopp. Was nich so leep, daar kwamm alltied Sminke over un good was 't.

Dadelk reep 'n Settje later Jaron Goldman bi hum an. He kreeg de Hauptrull! De Film wurr 'n grote Erfolg un wat dat Geld an-gung, harr sük dat för hum ok lohnt. He was so stolt up sük. He hörde nu to de Besten. He harr 't schafft!

'n half Jahr later kreeg he Besöök van drie Heren. Se hörden to dat Prieshallkomitee un harren en Verdrag daarbi, de he för de Priesvergaav noch unnerschrievn muss. He wull upnehmen worden un so was de Unnerschrift blot noch för d' Wies. He kreeg för de tokomend Week noch en Termin för en Unnersöken un denn muss he 'n Tiedlang unner de Hannen van de Dokters blieven. He kreeg 'n Bült stark Medikamenten, de sien Binnenle-

ven up Trabb brochen. Dat gung en Weke so un denn wurr sien Blood noch uttuusket. Daarna hörde he to de Stars, de nooit mehr oller worden kunnen. He bleev alltied fieftig!

In de token Jahren dreihde he een Film na d' anner, un sien Naam stunn alltied in all de grote Bladen. He fierde gern un düchtig sien Erfolgen un Slaap kreeg he faken nich genoeg. Man he sach alltied noch nettso ut, as to de Tied, as he fieftig Jahr old was. He namm de Medikamenten un gung elke Maant na de Doktor.

As de Tied kwamm, dat he egentlik söventig wurr, mook sien Lever dat nich mehr mit. All de Tabletten un de Alkohol harren hör Wark daan. Nu kreeg he en neje Lever un token Jahr muss he hoognödig 'n neei Hart hebben. Van buten sach he jung un gesund ut, man sien Organen wassen old un of. Un he muss alltied in een Film na d' anner mitspölen un umdat hum dat so stuur wurr, kreeg he elke Maal extra Upboomiddel.

So harr he sük dat dotieds nich vörstellt, he was 't Leven mööi un satt. Un so besörgde he sük ens Dags en Pistol, gung in 't Holt un schoot sük dood. Na de Verdrag was dat verboden, man well wull hum nu noch belangen?